

BILO JE NEKOČ IN KAKO JE DANES ?

LIKOVNIK V OKLEPU ČASA - »OD PABLA PICASSA DO PETRA WEIBLA«

RAZSTAVA UMETNIŠKIH DEL

KURATORKI: OLGA BUTINAR ČEH, MAG. MOJCA ŠTUHEC

Galerija DLUM, Židovska ul. 10, Maribor, 3. 10.–4. 11. 2023

BILO JE NEKOČ IN KAKO JE DANES?

»OD PABLA PICASSA DO PETRA WEIBLA«

RAZSTAVLJAJO:

ERNEST ARTIČ, NATALIA BEREZINA,
ELENA CHURNOSOVA, MATJAŽ DUH,
LUČKA FALK, ERNA FERJANIČ, IRENA
GAJSER, CVETKA HOJNIK, ZDRAVKO
KOKANOVIČ, ŽIGA KORENT, ZMAGO
KOVAČ, JASNA KOZAR, KATJA
KOZJEK VARL, ANDREJA KRANJEC,
ALMA LOVRENCIČ, SLADANA
MATIČ TRSTENJAK, LELA B. NJATIN,
MILENKA HOUŠKA PAVLIN, POLONA
PETEK, VOJKO POGAČAR, BORUT
POPENKO, GREGOR PRATNEKER,
NATAŠA SEGULIN, ALENKA SPACAL,
TEO SPILLER, LUČIJA STRAMEC, BRANE
ŠIRCA, MAJA ŠIVEC, STOJAN ŠPEGEL,
TANJA ŠPENKO, OTO VOGRIN

BILO JE NEKOČ IN KAKO JE DANES?

»OD PABLA PICASSA DO PETRA WEIBLA«

Ko so me v Društvu likovnih umetnikov Maribor / DLUM pozvali k sodelovanju, da pripravim letošnjo jesensko razstavo mariborskih likovno-vizualnih umetnikov, sem se povabila silno razveselila. Štajerska, s Ptujem, ki je moje rodno mesto, tam sem odrasčala in živela do začetka študija v Ljubljani, kjer sem nato ostala vse do danes, je področje in so kraji, kjer še vedno zaznam svoje prave korenine in je pokrajina, kjer se še vedno počutim doma. Ob pripravi koncepta projekta smo se dogovorili, da bi vrata Galerije DLUM na Židovskem trgu odprli ne le za lokalne umetnike. Na tokratni razstavi sodelujejo avtorji, ki jim je razpisana tema blizu in zato želijo sodelovati pri projektu, ni pa nujno, da so člani mariborskega društva, drugega največjega, izredno aktivnega in novim projektom zapisanega regionalnega društva Zveze. Povezovanje stanovskih članov ZDSLU iz različnih regij je že dokaj uveljavljena praksa, ki se je pokazala kot pozitivna in dobrodošla.

Naslov same razstave, *Bilo je nekoč in kako je danes*, *Od Pabla Picassa do Petra Weibla*, je tematsko široko zastavljen, saj želimo vsem avtorjem iz različnih generacij in različnih zvrsti likovno-vizualne umetnosti omogočiti, da nam na razstavi pokažejo svoje ustvarjene umetnine in se nam priključijo pri projektu. Razstavlja 31 umetnikov, ki se predstavljajo s 43 likovno-vizualnimi eksponati različnih zvrsti, tako v tradicionalnih kot tudi novomedijskih likovnih poetikah in tehnikah, z umetniškimi videi in s fotografijo. Galerija DLUM ima sleherno leto veliko projektov, ki so ravno prav razdeljeni med novomedijsko umetnostjo in sodobno umetnostjo s tradicionalnimi artefakti, predstavlja pa tudi dela številnih mladih,

še ne uveljavljenih članov in njihov program se mi zdi dobro strateško zastavljen.

Zavedati se moramo, da na likovnike vsakdanji utrip družbe in oklep časa, v katerega smo vsi ujeti, veliko močnejše vplivata, saj gledajo s srcem in zato zaznajo tudi stvari, ki jih običajni ljudje ne vidimo in ne opazimo. Umetniki ustvarjalci so napovedovalci prihodnosti in snovalci boljšega jutri. Odblesk »Zeitgeist-a« / duha časa, je nevidna sila, ki prevladuje nad značilnostmi sedanjega obdobja in se trenutno kaže v pogosto nerazumljeni in mnogoteri likovni poetiki, v drugačnosti, predvsem pa v pestrosti likovnega jezika, v prevladi močnih, izstopajočih in prepoznavnih avtorjev, posameznikov, saj likovni stili kot smo jih poznali nekoč, več ne obstajajo, likovne prakse pa se času prilagajajo z veliko hitrostjo. Velike spremembe, ki jih doživljamo v zadnjih letih, pa tudi vsi premiki, prelomnice, ki jih zaznavamo na družbenem, socialnem in kulturnem področju, ekološke spremembe v lastnem okolju in na našem planetu, katastrofe in vojne, vnašajo še dodaten nemir v umetnost in nerazumevanje širših javnosti samega procesa in pomena likovno-vizualnega ustvarjanja. Tako umetnost in kultura še toliko bolj trpita vsestransko pomanjkanje zaradi gospodarskih, ekonomskih in socialnih kriz, saj je trg z umetninami predvsem gospodarski trg, ki ga pa pri nas skoraj več ne poznamo, ker ga preprosto, razen izjem, več ni.

Vemo pa, da je umetnost plod trdega dela, dolgotrajnih procesov in tudi umetnikovih finančnih vložkov v material in likovno

orodje. Je in ostaja pogosto nerazumljiva in jo je težko opisati s pravimi besedami in pojmi, da bi jo razumeli širše, saj le umetniki sami vedo, kaj so želeli predstaviti gledalcem, nam povedati, ali na kaj so nas hoteli opozoriti. Kritiki pišemo zgolj približke in prevajamo likovni jezik za širše množice, da jim vsaj malo približamo stroko, razložimo lepoto in zahteve današnje likovnosti. Govoriti objektivno in konkretno o umetnosti, o njenih idealih, o prefinjenosti in o visokih ciljih, ki jih želi doseči in si jih postavlja umetnik, je skoraj nemogoče, ker likovno-vizualna umetnost ni eksaktna veda in se je ne da meriti »na vatile«, kot je v Glosi napisal naš veliki pesnik France Prešeren. Je pa umetnine potrebno čim več razstavljati in predstavljati, ker le z nenehnim izpostavljanjem samega umetnika in njegovega ustvarjanja, lahko samo z veliko truda in s pogosto neslutenimi napori, umetnik postane priznan in znan. Keith Haring je dejal: »Umetnik postane posoda brez dna in pusti, da svet teče skozenj.«¹

Premiki v umetnosti in prebliski, s katerimi si avtorji pomagajo prestopati lastne meje, niso stvar slučaja, temveč so močno povezani z estetsko senzibilnostjo posameznikov. Vsak nov ciklus, ki se znajde v opusu umetnika ustvarjalca, rabi v glavnem veliko časa, da umetnik razmišlja, raziskuje, premišljuje, ko sanja in išče nemogoče, še ne videno in ko snuje narediti »najboljšo sliko, skulpturo, risbo, video ali ko želi napraviti najboljši koncept, za prostorski konceptualni projekt.« Vaš dolgoletni član Bogdan

Čobal mi je pred časom dejal: »Obdobje, ko ne *delamo nič*, ko zori in dozoreva ideja, je nepredvidljivo, predvsem pa ni merodajno. Lahko je bolj kratko ali pa daljše, tudi kako leto in več. Sama izvedba novih eksponatov in realizacija novih ciklusov ter vsega, kar se je kumuliralo in kopičilo v nas, o čemer smo sanjari, se preizpraševali in raziskovali, je veliko enostavnejša in poteka dosti hitreje. Povezana je le s fizičnimi zmožnostmi, z materiali in raznimi načini umetnikovega dela ter z rutinskim strokovnim znanjem. Lahko gre izredno hitro!«

MEDNARODNI VPLIVI NA NAŠ LIKOVNI SVET – PRELET

V postmodernizmu in v sedanjem obdobju postdigitalne dobe, ko je preveč vsega javno dostopno, imamo vtis, da je vse pripravil režiser za »big brother« resničnostni šov, ko v naše bivanje neumorno vstopa umetna inteligenca, o kateri vemo zelo malo in še manj o posledicah, ki jih bo vnesla v naše življenje in delo. Imamo občutek, da je proces modernizacije končan in da narava izginja počasi, a za vedno, če se tega zavedamo ali pa ne. Cela serija tendencioznih analiz, ekonomskih napovedi, nenehnih praznih diskurzov, političnih in koruptivnih zavajanj, vojn, ki se pomikajo tudi vse bolj v center Evrope in trkajo na naša vrata, vse daje občutek, kot da je nekdo, nekje odprl Pandorino skrinjo in da kulturna logika poznega kapitalizma ne deluje v pravo ali pozitivno smer.²

1 Christian Saehrendt, Better be Rich. Or Crazy., Kunstforum International, 274 zv., maj 2021

2 Frederic Jameson, Postmodernism or The Cultural Logic of Late Capitalism, Duke University Press, Durham, 1992

Nekaj svetovnih avtorjev, ki so zamejili svetovno likovnost, bomo malo podrobneje razčlenili, predvsem zato, da najdemo skupne točke s sodelujočimi umetniki.

Začnimo s španskim ustvarjalcem Pablom Picassom, ki je bil leta 1881 rojen v Málagi v Španiji, je bil brezmejno genialen umetnik, večni iskalec in snovalec likovno-vizualne prihodnosti, ki je slikal in ustvarjal radikalno, brez kompromisov in je korenito spremenil naš pogled na svet likovnosti. Čeprav je umetnik umrl že leta 1973, je njegov vpliv na današnje generacije še vedno živ in izredno močan in njegove slike še danes puščajo večne sledi v gledalcih, prav tako, kot so jih v prejšnjem stoletju. Bil je soustanovitelj kubizma, ugleden slikar, kipar in grafik, oblikovalec keramike in tudi konceptualni umetnik, ki velja za enega najvplivnejših ustvarjalcev 20. stoletja in sodi med najpomembnejše mejnike sodobne umetnosti. »Če bi vedel, kaj je umetnost, bi to zadržal zase,« je rekel Picasso, ki je bil že za časa svojega življenja cenjen in spoštovan likovnik, kot prava pop zvezda.³ Z njim na čelu naslova začenjamo s kratkim prebliskom važnejših dogajanj v svetu umetnosti.

Skozi čas 20. stoletja so se rojevala in vrstila ter vstopala nova in nova likovno-vizualna stiliska obdobja in različne poti so vodile povojno umetniško avantgardo v novo likovno poetiko, umetniki so iskali nove izzive in zvrsti. Hodili so z miljskimi koraki, s katerimi si je pot utirala nova energija sodobnega izražanja umetnikov, ki so

iskali nove prakse in drugačnost. Prelomnice so se vrstile in rodili so se novi stili in radikalni umetniki. Nastal je manifest dadaizma ... Svoj pohod je začel Fluxus ... Svoje predstave je imel v 60. letih Yves Klein (1928–1962), ki je bil francoski umetnik in pomembna osebnost povojne evropske avantgardne umetnosti.⁴ Bil je tudi vodilni član francoskega umetniškega gibanja Nouveau réalisme, ki ga je leta 1960 ustanovil umetnostni kritik Pierre Restany⁵, ki je bil pogosto član mednarodne žirije na Mednarodnem grafičnem bienalu v Ljubljani in prijatelj Zorana Kržišnika, dolgoletnega direktorja in ustanovitelja MGBL. Tako so se hitro nakopičile spremembe tudi v okviru naše likovne scene. Klein je bil slaven predvsem zaradi svoje monokromne modre barve in performativnega »Skoka v prazno« (november 1960), eksperimentiral je z ognjem, antropometrijo in je živel svojo umetnost iz vseh zornih kotov.

Tudi slikarstvo in kiparstvo, dvoje tradicionalnih likovnih zvrsti, ki sta se spremenili in sledili časovnim transformacijam povojne družbe. Umetniki se niso več slepo podrejali pravilom abstraktnih praks, temveč so pogosto posegali tako po starih stilih, jih deformirali in preoblikovali, kar vse je tudi generiralo novosti. Sama likovno-vizualna umetnost je brzela k novim hotenjem, v umetnine so vstopili številni poznani in tudi neznani atributi in razni stili so hodili po paralelnih poteh, vstric minimalistične, neo-ekspresionistične, surrealistične, ..., predvsem pa raziskovalne umetnosti in na pot novega realizma, poparta ... Umetniki kot so Jackson Pollock, Mark Rothko, Willem de Kooning, Barnett

3 Picasso, Malen gegen die Zeit, katalog k razstavi v Albertini, Dunaj 2006–2007

4 Yves Klein, Corps, couleur, immatériel, Centre Pompidou, Paris, 2006

5 <https://artinwords.de/yves-klein/>

Newman, Francis Bacon, Andy Warhol, Lucian Freud, Gerhard Richter ... Izpostavila sem res le peščico, ki je veliko prispevala k obnovi in utopičnemu razmišljanju. Tekst ni namenjen zgodovinskemu pregledu, ampak so predstavljeni le nekateri odmevnejši avtorji, za katere se mi zdi, da lahko najdemo njihov odblesk tudi na mariborski in slovenski likovni sceni.

V svetovnem merilu pa so npr. likovne kritike prepričala dela Georga Baselitza (1938), nemškega ekspresionističnega slikarja, kiparja in grafika, ki je ob vprašanju, zakaj figure obrača na glavo odgovoril: »Rodil sem se v popolnoma uničen red, uničeno pokrajino, uničene ljudi in v uničeno družbo. In nisem hotel znova vzpostavljati nekega novega reda, dovolj sem videl tako imenovanega reda. Prisiljen sem bil dvomiti o vsem, biti 'naïven', začeti znova.«⁶

PERFORMANSI KOT UMETNIŠKA ZVRST

Začel se je čas sredine 20. stoletja, ko se gledalci in obiskovalci niso več znašli in niso vedeli, kaki zvrsti kulturne prireditve pravzaprav prisostvujejo. Tudi publike, ki so bile prej strogo razmejene in so pripadale ali glasbi ali razstavam ali teatru in filmu, so se med seboj začele mešati. Pogosto so gledalci težko določili, ali so na razstavi, na koncertu, na gledališki predstavi, v cirkusu ali na kaki novodobni glasbeno-scenski-likovni uprizoritvi. Veliko prahu so dvignile povsod, kjer so se pojavile uprizoritvene predstave, performansi,

Josepha Beuysa (1921–1986), ki je bil nemški avantgardni kipar in uprizoritveni umetnik, najbolj znan po svoji uporabi neobičajnih materialov, ritualnih in kontroverznih uprizoritev ter mišljenju, da se lahko umetnost in domišljija mešata z življenjem in resničnostjo. Bil je umetnik, ki ni poznal strahu pred ničemer in se ni podrejal nikomur, prav tako pa je vseskozi polariziral celotno likovno sceno in publiko, ki je prestopal vse meje z besedami in z dejanji. Pri tem pa mu je predvsem uspevala izredna medijska pozornost, kot le malokateremu umetniku, saj ni ločeval umetniškega ustvarjanja od lastnega življenja. Rad je nastopal in se predstavljal publiku z različnimi novostmi na področju uprizoritvene umetnosti, ki sodi v tokove akcijske umetnosti in se izraža skozi situacijske, akcijsko naravnane in efemerne umetniške reprezentacije.⁷

In tako kot so že v futurizmu in dadaizmu umetniki zavračali konvencionalno umetnost in umetniške oblike, tako so to storili tudi v performansih, ki so se vrstili po galerijah in razstaviščih v drugi polovici 20. stoletja (Cindy Sherman, Marina Abramović in Ulay, Braco Dimitrijević, Yoko Ono ...). Danes je performans že uveljavljen sestavni del umetniške scene. Vse pogosteje pa so se uprizoritve postopoma povezovale z video in s fotografsko umetnostjo ter z instalacijami. Izvajalci se danes vse bolj ukvarjajo s kritiko družbe, z družbeno realnostjo in njeno identiteto. Performans ni niti medij niti nekaj, kar bi lahko bilo umetniško delo, temveč so vprašanja in razmišljanja o tem, kakšen je odnos umetnosti do ljudi in širšega družbenega sveta. Zato je nastal v času,

6 Baselitz Remix, katalog k razstavi v Pinakoteki sodobne umetnosti, München, 2006

7 Reinhard Ermen, Joseph Buys multipliziert sich, Kunstforum International, 274 zv., maj 2021

ko so se evropski umetniki še vedno spopadali s posledicami druge svetovne vojne, ko jim ni bila blizu apolitična narava abstraktnega ekspresionizma, prevladujočega umetniškega gibanja tistega časa.⁸

Tako so v Avstriji, ne daleč proč od nas, umetnike, enako kot drugod po Evropi, morili spominiti na vojne grozote, kar so s šokantnimi izzivalnimi avantgardnimi in performativnimi akcijami Hermana Nitscha in »Dunajskih akcionistov« predstavili tradiciji zapisani in okoreli domači publiki. Izraz »Dunajski akcionizem« opisuje dokaj nasilno, radikalno in eksplicitno obliko uprizoritvene umetnosti, ki se je razvila v avstrijski prestolnici v šestdesetih letih prejšnjega stoletja in je bila upor proti preteklim vojnim grozotam, obenem pa tudi opozorilo sodobni avstrijski družbi za prihodnje čase.

Enako kot danes, so na več kontinentih, na številnih predstavah, akcijah ali razstavah, prevladujoči avtorji iskali smisel umetnosti in se preizpraševali o specifikah prihajajočih novosti in novotarij, ki so hitele v likovno-vizualno sceno 21. stoletja. Tako smo pri drugem pomembnem mejniku in akterju v likovno-vizualni sceni, ki smo ga izpostavili v naslovu in je letos žal preminul, Petru Weibelu (1944–2023). Weibl, umetnostni teoretik in kustos, je pogosto nastopal v vlogi umetnika in je bil večkrat prisoten tudi v Sloveniji, kjer je sodeloval pri projektih, kot je Speculum Artium in se srečeval s slovenskimi novomedijskimi avtorji. Predvsem so ga mnoge vezi povezale z ustanoviteljem katedre za nove medije na ALUO, s

Srečom Draganom, ki je zaslužen, da je tovrstna umetnostna zvrst tako intenzivno in uspešno vstopila v našo likovno in vizualno sceno. Weibel se je rodil v Odesi, v Parizu in na Dunaju je študiral literaturo, filozofijo, medicino, logiko in film. Bil je komisar avstrijskega paviljona na bienalu v Benetkah in umetniški vodja graške Neue Galerie, vodil je festival Ars Electronica v Linzu in je bil »vedno kontroverzen in celo neprijeten, saj mu je bilo malo mar za konvencije in ni spoštoval nobenih tabujev. Vse življenje je bil izredno radoveden raziskovalec in snovalec novomedijske umetnosti in njenih pravil, ki jih je uspešno posejal po vsem svetu in bil je velik zagovornik globalizacije vizualne umetnosti.«⁹

Leta 1966 je Weibel že upošteval interaktivne prakse in svoja dela oblikoval tako, da je v projekte vključeval gledalce, ki so imeli v njih nato aktivno vlogo. To ga je pripeljalo do videoinstalacij zaprtega kroga v 70. letih in do prvih interaktivnih računalniških instalacij v 80. letih minulega stoletja. Weiblovega dela ne določa avtobiografski podpis, temveč tematska področja in problemske cone, kot so mehanizmi percepcije in razmišljanja; zasebni svet sveta strojev; kriza reprezentacije, podobe in muzeja; razmerje med umetnostjo, politiko in ekonomijo; pogoji, na katerih temelji sistem, po katerem deluje umetnost. Rezultat je opus, ki s pluralnostjo metod in koherentnostjo tem zelo radikalno oblikuje okvir novega

9 <https://www.delo.si/kultura/vizualna-umetnost/umrl-je-peter-weibel/>

8 Oliver Zybok, Lust als Imperativ., Kunstforum International, 262 zv., maj – junij 2014

koncepta dela in umetnika. Bil je avtor, ki je vizualno umetnost povezoval in vanjo vključeval umetno inteligenco, algoritme in v času digitalizacije zagovarjal globalizacijo in transcendiranje človeka skozi človeka.¹⁰

Nehote ali hote so se svetovna gibanja in likovno-vizualne tendence sodobnega časa dotaknile umetnikov tudi v naši sredini. V Mariboru imamo številne galerije s sodobnim klasičnim in novomedijskim programom, in kustose, ki so programske zapisane poleg tradicionalne tudi novomedijske umetnosti (UGM, Kibla Portal, Kiblix, ... Galerija DLUM) in nekatere od teh so po svojem delu močno prepoznavne, ne le doma, temveč tudi v svetu.

RAZSTAVLJAVCI

Na razstavi 31 umetnikov vsak na svoj način poskuša slediti tematiki, ki jo napoveduje, a morda tudi vsiljuje sam naslov. Ker je raznolikost likovnih jezikov tolikšna, kot je število razstavljalcev, je neke vrste formula in imenovalec, ki je kake grupi skupen, koda za združevanje in povezovanje posameznikov v tematske sklope. Predvsem zato, da izpostavimo in pokažemo, da so avtorji v principu vsebinsko, kljub raznolikosti, le nekje sledili razpisu in njegovim vsebinskim zahtevam.

Ernest Artič, Erna Ferjanič, Tanja Špenko in Oto Vogrin imajo

skupno predvsem to, da s svojim likovnim jezikom posegajo v polje abstrakcije in čistih osnovnih likovnih elementov, kar je predvsem dobrodošla novost pri Ferjaničevi. Vogrin in Špenko oba ostajata v skopih minimalno nanesenih barvah, čeprav vsak v drugih tonih. Črno-belo, kjer nastaja neka cezura z rdečo in turkizno ravno linijo, vsebinsko pa kaže likovno polje na »circulus vitiosus«, vse se vrti in je podvrženo zaključenim krogom, o čemer govorijo tako Špenko, kot Artič in Ferjanič. Vogrin pa v zeleno modro rumenih geometrijsko zasnovanih likih, na katerih se ponavlja še obris portreta, kaže bolj na dekorativnost, ki pa je na meji mimetičnega slikarstva, a tudi na robu abstraktnega izražanja.

Natalija Berezina in Alenka Spacal sta ilustratorki in pravljica je njun bogati svet zgodb ter pripovedi. Spacalova je izdelala že nekaj avtorskih slikanic in razstavljena dela so iz njene zadnje avtorske slikanice Plastelinčica in časopis, v kateri razkriva otrokom različna umetniška področja. Seznanja jih z bralno kulturo ter z likovno, gledališko, glasbeno in s plesno umetnostjo. Barvna paleta je topla in svetla in zgodba unikatna, nova in otrokom zanimiva. Berezina tokrat svoj bogati svet sanj in ilustracij prenaša na platno v velikosti zlatega reza. Na slikah je posegla na področje nadrealizma in je tudi z bogato barvno lestvico le še podkrepila svoj pravljичni svet.

Elena Churnosova in Polona Petek se podajata v realistični likovni stil, ki je poln barve in realne forme. Churnosova se fokusira na portretno slikarstvo, kjer pogosto vstopa v pozabljeni svet iz preteklosti, obarvan z etnološko dediščino in z zgodbami, polnimi

¹⁰ Heinz-Norbert Jocks, Was sich Peter Weibel zur Globale gedacht hat, Kunstforum International, 237 zv., 2015–2016

nostalgije po včeraj. Petkova pa pričara na platna tako sočno in vsebinsko bogato likovno pripoved, tokrat o cvetu – potoniki, v realnih barvah in s kančkom boja med barvo in formo. Samo dišave manjkajo in avtorica bi do popolnosti realistično posnela in prenesla naravo na svoje večje likovno polje.

Matjaž Duh in **Irena Gajser** sta dva dokaj raznolika umetnika in vendar je ravno mrežno razdeljeno likovno polje vrsta povezave njunega dela. Oba avtorja sta raziskovalca in iskalca novih zgodb in oba maksimalno obvladata likovni jezik. Gilbert in George je zelo personificirana podoba umetniškega dvojca, ki se vedno predstavlja skupaj in pri vseh projektih deluje dekadentno, kot da bi prihajala iz drugega sveta, kar je Duh zelo dobro ponazoril v svoji razparcelirani sliki. Gajserjeva pa daje vtis, kot da bi se umirjala. Iz žive barvne palete, burnih oblik, krožnih in trikotnih likov in velikih formatov, je začela zlagati enega poleg drugega kvadrate in pravokotnike in je reducirala svoj svet barv na črno, sivo in belo. Dovolj, da prepriča gledalca o svojem obvladovanju barve in forme.

Avtorji kot so **Lučka Falk**, **Cvetka Hojnik**, **Katja Kozjek Varl**, **Alma Lovrenčič**, **Milenka Pavlin**, **Teo Spiller** in **Stojan Špegel** so zapopadli razpisano temo vsak po svoje, in so se dela lotili popolnoma različno. Falkova ostaja pri svoji pastozni barvni burnosti in vehementnih nanosih flore in narave s čopičem na platna, Hojnikova v novejših slikarskih delih dodatno reducira likovne prvine in hkrati spaja dosedanje izkušnje, ki vodijo umetnico k vse bolj minimalnemu slikarstvu, Kozjek Varl se spopada z obris form in s filozofskim pogledom na čas in njegove zakonitosti, med

tem pa se Lovrenčičeva podaja v obširni univerzum, ga ujame na platno in tako sanja o brezmejnih daljavah, raznih gravitacijah in dimenzijah vesolja, ki ga tako malo in slabo poznamo. Pavlinova pa se na svojih drobnih akvarelnih risbah spominja Amsterdama in njegovih mestnih vedut v jesenskih barvah. Spiller se loteva, kot po navadi, spletne umetnosti in digitalne grafike, nanašanja akrilnih barv s kreditno kartico in robotom na platno. Je avtor, ki je pri svojem delu vpet v novomedijsko dogajanje in le-to povezuje z družbenimi premiki in razmerami v družbi. Špegel, pri delu iz industrijskih motivov, ki jih razvija preko računalniških posegov, vstopa v svet preobrazbe in raziskovanja. Priljubljeni so mu vitraži, ki jih je podrobneje spoznaval in občudoval v Parizu in je poleg slikanja tudi avtor številnih pesmi.

Lela B. Njatin, **Nataša Segulin** in **Maja Šivec** so tri povsem različne umetniške fotografije. Njatin in Šivec sta predstavili svoje dodatno umetniško obdelane, a v osnovi dokumentarne fotografije, ki jo Njatin veže na pretekli spomin, ki ga kot Cikel instalacij in intervencij v javnem prostoru *Beseda velja*, postavi na ogled. Izhaja iz premisleka o tem, koliko odporni so pomeni vizualnih podob v času. Šivčeva že 14. leto slika v različnih obdobjih reko Dravo in njeno naravno moč, ki zna biti tudi rušilna. Za razliko od obeh je Segulinova predvsem zapisana umetniškemu oblikovanju magične svetlobe, ki pogosto pronica skozi drobne stavbne razpoke, odprta vrata, niše, avtorica pa lovi v objektiv tudi sam duh preteklih preperelih in pozabljenih stavb, in jih s svojo kamero, kot s čarobno palico obudi k življenju. Zdi se, kot da bi avtorica s fotoaparatom slikala, saj povsem slikarsko tudi delujejo njeni ujeti motivi in estetsko dovršeni liki.

Dreves in gozdnih vedut so se lotili na tri različne načine **Zdravko Kokanović, Gregor Pratnekar** in **Lucija Stramec**. Kokanović se predstavlja z deblom stare platane, ki izgleda, kot da bi pred nas postavil olupljeno drevesno lubje, med tem pa Pratnekar in Stramec razstavljata drevesa v svoji, že ikonografski likovni govorici, ki nam jo pripoveduje narava sama, kot da bi se sprehajali po gozdovih, ki jih avtorja prenašata, vsak s svojega zornega kota in na svoj način, na likovno polje. Stramčeva v dolgotrajnem procesu riše z umirjeno skrbno filigransko likovno govorico, ki ji vseskozi sledi, pripoveduje lirično povest o gozdu in drevesih. Ne moremo mimo dejstva, da nas tokrat intimni prefinjen pogled v njen kot narave navaja na misel o minljivosti, zdi se, da bi nam avtorica želela pokazati na začaran krog, »circulus vitiosus«, ko iz prejšnjih meglenih sivo belih sanjskih drevesnih vedut, vidimo, kako drevesa tokrat prehajajo v fazo odmiranja, ki ga ponazarja kup suhega vejevja v črni praznini. Pratnekar pa ostaja zvest svojim vedutam, ki so nastale po sprehodih po gozdovih in so tako v barvi in formi obdržale avtorjev likovni rokopis.

Še par del, pri katerih se vprašamo: »Ali nam je potrebno umetnost razumeti?« To sta rahlo popartistična slika **Žige Korenta** in klasični likovni jezik **Jasne Kozar**, ki razen burnega ekspresionističnega dogajanja s filmom *La la Land* nima veliko skupnega.

3D slike in skulpture predstavljajo **Slađana Matić Trstenjak, Vojko Pogačar, Borut Popenko** in **Zmago Kovač**, kot tudi **Brane Širca**, katerega »žičniki« so povezava med risbo in skulpturo in so vezani na svetlobo, na stenah puščajo sence, ki ob gibanju zaplapolajo in se spremenijo v mobile.

Čisto na kraju še predstavitev **Andreje Kranjec** in **Vojka Pogačarja** z video predstavitvami. Kranjec je v Isola dela Cona, v laguni in naravnem rezervatu – v mokriščih ob izlivu reke Soče v Jadransko morje – posnela umetniški video art film *Kam se grem skrit*, ki je nastal v okviru mednarodne delavnice Searth, mladih umetnikov Italije, Avstrije in Slovenije, Pogačar pa je v okviru videa *Sejalec* na računalniški 3D način zanimivo obdelal in predstavil svojo podobo.

Za konec še misel

Ob tovrstnih skupinskih razstavah bi lahko dejali, da iznad vse umetnosti, znanosti, vsega povedanega v likovnem in vizualnem jeziku, iznad usode in raznovrstnega govorjenja, obstaja ljubezen do lepega, novega, drugačnega ali vsakdanjega, do umetnosti in kulture in ta je bistvena gonilna sila ustvarjanja. Umetnik likovnik ni le poklic, ampak je v svojem bistvu poslanstvo. In to poslanstvo daje avtorjem moč in jih zavezuje k neštetim žrtvam in prenašanju nerazumevanja množic ter premikanju nemogočega, ob enem pa jim je zadovoljstvo in uteha vsak, še tako droben napredek, vsaka uspešna umetnina in tudi sleherna kritika. Samo da reči tečejo dalje in da se umetniške prakse razvijajo v pozitivno smer.

Olga Butinar Čeh, prof. umet. zgodovine
Ljubljana, september–oktober 2023

ERNEST ARTIČ

Ernest Artič (1957, Celje) je likovno izobrazbo pridobil leta 2012 na Šoli za risanje in slikanje v Ljubljani (prof. Ernest Ženko, Mladen Jernejc). Razstavlja je prišel v okviru neformalne skupine Dvanajst. Samostojno se je večkrat predstavil v Anini galeriji v Rogaški Slatini in na Dvorcu Strmol v Rogatcu. Od leta 2021 je član DLUM in ZDSLU. Od takrat je sodeloval na razstavah Majskega salona ZDSLU ter na letnih in priložnostih (tematskih) razstavah članov DLUM. V letošnjem letu se je samostojno predstavil v Galeriji DLUM. Aktiven je tudi v Društvu likovnikov Rogatec, kjer živi in ustvarja.

1. Danes, kot nekoč, 2019, akril, platno, 102 × 103 cm

NATALIA BEREZINA

Natalia Berezina (Novosibirsk, Rusija) je neodvisna ilustratorka. Od leta 2016 živi in ustvarja v Ljubljani, kjer je zaključila diplomski (2020) in magistrski (2023) študij na Akademiji za vizualne umetnosti AVA. Njene ilustracije bogatijo domače in tuje slikanice. Od leta 2020 je članica DLUL in Društva likovnih umetnikov Logatec. Predstavljala se je samostojno in večkrat skupinsko v Sloveniji in na Poljskem.

2. They killed my brother, 2022, akril, platno, 70 × 100 cm

ELENA CHURNOSOVA

3. Prodajalka igrač, 2021, akril, platno, 50 × 35 cm

»Od Picassa do Weibla«

Elena Churnosova (1975, Sankt Peterburg, Rusija) je obiskovala Višjo šolo za likovno umetnost N. K. Reriha in diplomirala iz gledališke scenografije. V Sloveniji živi od leta 1999, kjer je leta 2007 diplomirala iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani (prof. Bojan Gorenc). Opravljen ima strokovni izpit s področja vzgoje in izobraževanja Ministrstva za šolstvo in šport. Od leta 2009 je članica ZDSLU.

Matjaž Duh (1957, Maribor) je doktor likovno-pedagoških znanosti. Zaposlen je na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru kot redni profesor za Specialno didaktiko, področje Likovna umetnost. Živi in ustvarja v Mariboru. Njegovi zgodnejši ustvarjalni cikli so predstavljali opuse unikatnih grafik in računalniške grafike. V zadnjih letih se več ukvarja s slikarstvom. Pogosto sodeluje na likovnih kolonijah doma in v tujini ter razstavlja samostojno in skupinsko. Vrsto let razstavlja tudi v sklopu Majskih salonov, ZDSLU in društvenih razstav DLUM.

4. Homage to Gilbert & George, 2023, mešana tehnika, akril, platno, 50 × 40 cm

LUČKA FALK

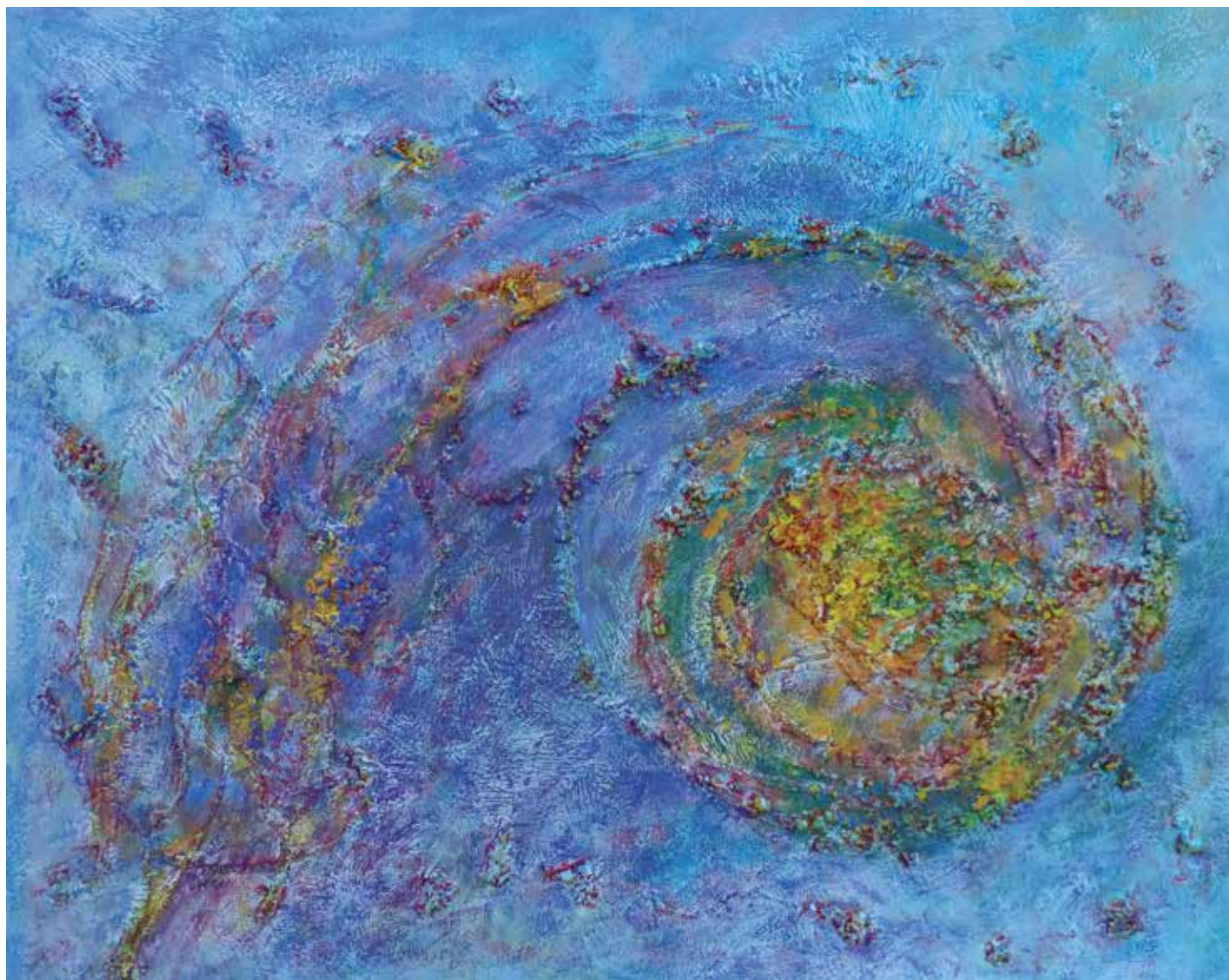

5. Tihozitje v oranžnem, 2020, akril, platno, 70 × 55 cm

Lučka Falk (1945, Maribor) je diplomirala na Oddelku za likovno pedagogiko Pedagoške fakultete v Mariboru. Zaposlena je bila kot restavratorka. Je članica DLUM, ZDSLU in RULIK. Predstavila se je na mnogih skupinskih in samostojnih razstavah. Sodelovala je na številnih likovnih kolonijah in ekstemporih. Nagrado DLUM je prejela trikrat (2005, 2011, 2014). Živi in ustvarja v Mariboru.

ERNA FERJANIČ

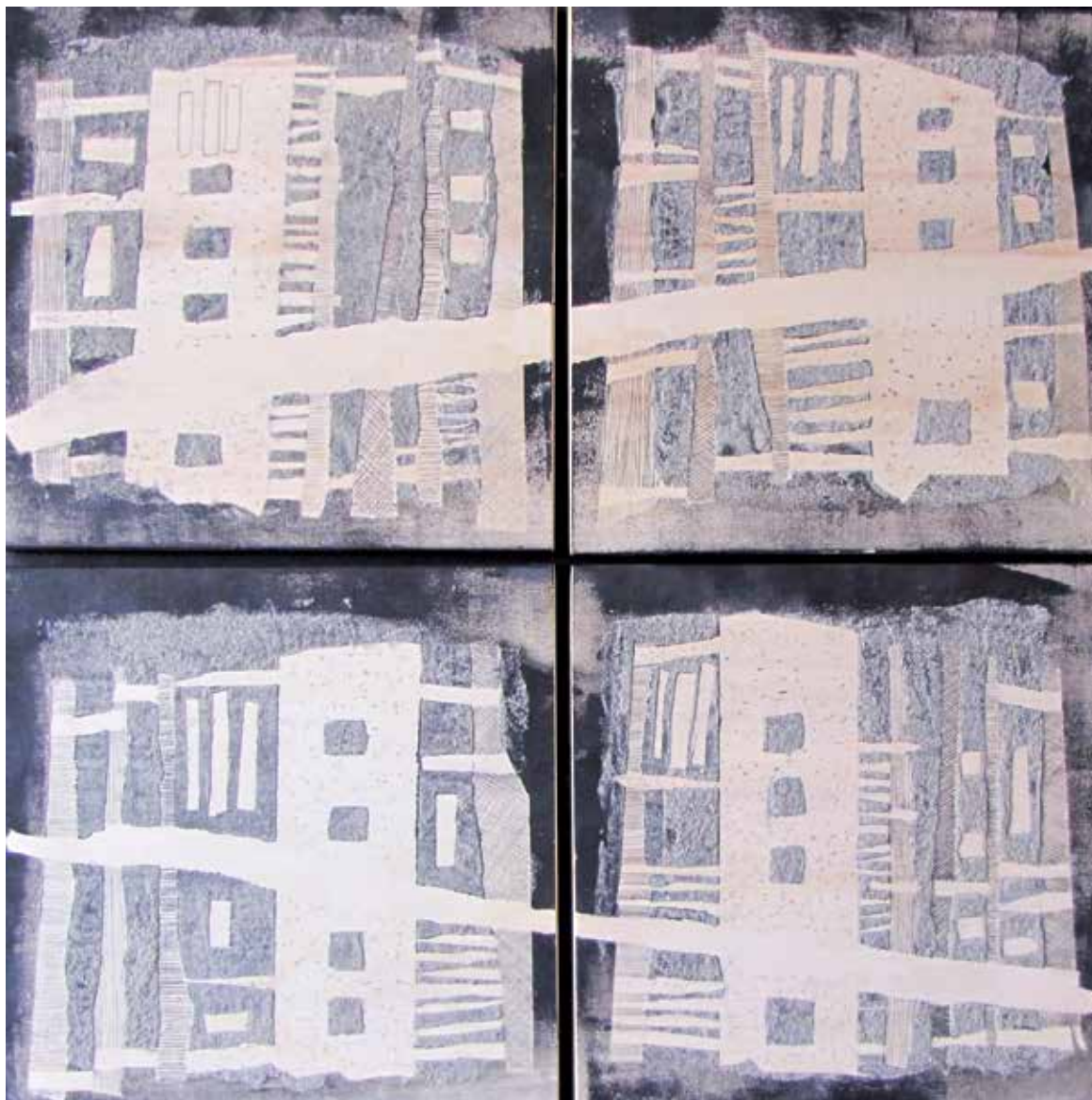
Erna Ferjanič (1953, Celje) je diplomirala iz likovne umetnosti na Pedagoški akademiji v Mariboru. Bila je zaposlena kot pedagoginja, je aktivna kot organizatorica umetniških srečanj in je ustvarjalna na področjih slikarstva, grafike, občasnega raziskovanja gline, lesa ter drugih materialov. Deset let je delovala kot kustosinja Grafičnega muzeja v Rogaški Slatini, je mentorica in literarna ustvarjalka. Mnogokrat se je predstavila samostojno in še večkrat na skupinskih razstavah. Je članica DLUM in ZDSLU. Živi in ustvarja v Rogaški Slatini.

6. Brez naslova, 2023, akril, pesek, platno, 80 × 100 × 3 cm

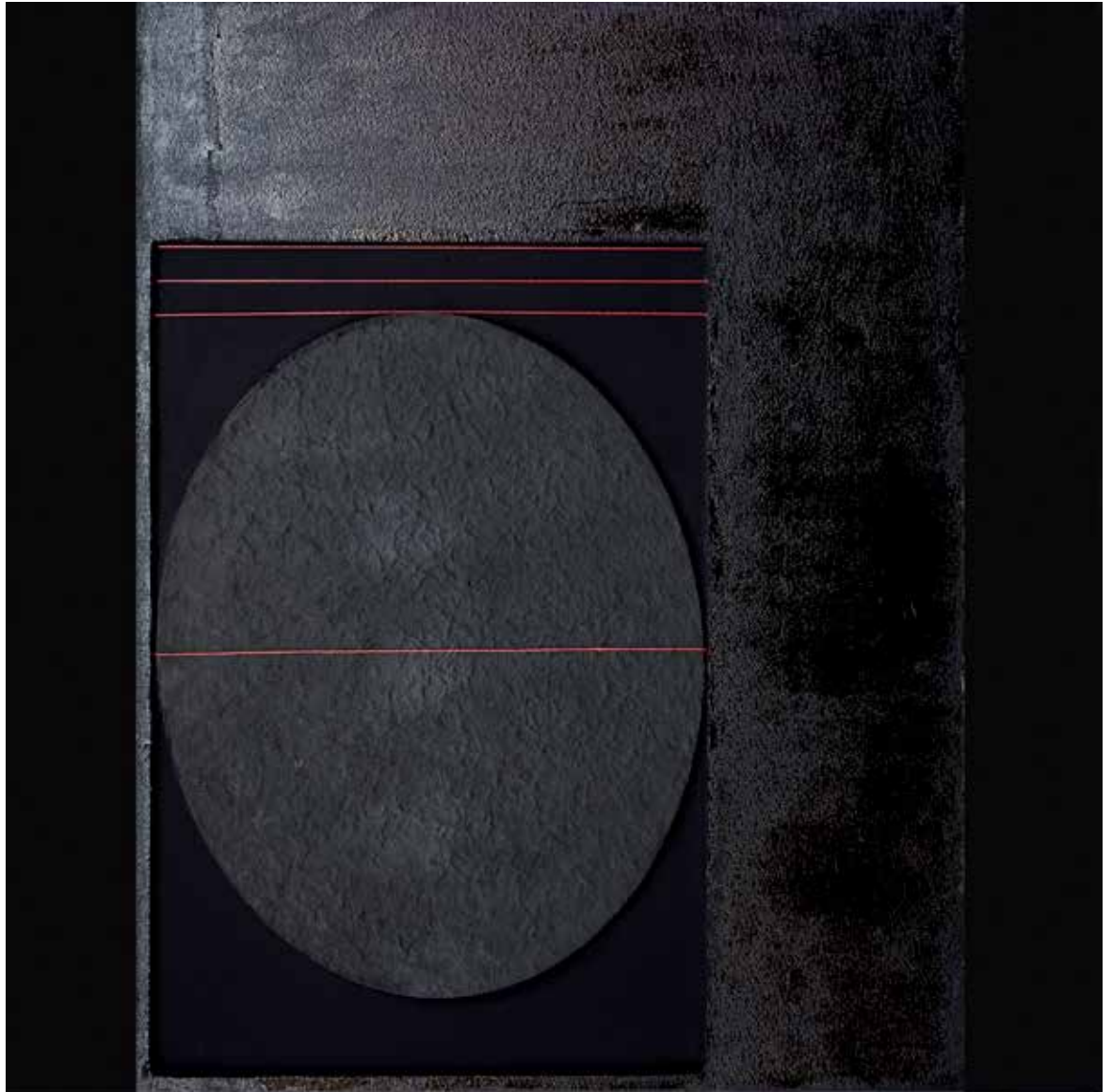
IRENA GAJSER

Gajser Irena (1960, Maribor) je diplomirala in magistrirala na Šoli za risanje in slikanje v Ljubljani (prof. Darko Slavec, Matic Kos). Je članica ZDSLU in DLUM, v obdobju 2011–2019 je bila predsednica slednjega. Razstavlja samostojno in skupinsko doma ter tujini. Leta 2014 je bila nagrajenka DLUM. Živi v Mariboru in ustvarja na področju slikarstva ter keramike.

7. Implozija nekega časa (poliptih), 2023, granulat, akril, risba, les, 41 × 41 cm

Cvetka Hojnik (1963, Murska Sobota) je diplomirala na oddelku za tekstil Naravoslovnotehniške fakultete Univerze v Ljubljani (prof. Darko Slavec). Študirala je tudi na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani (prof. Bojan Gorenc, Borut Vogelnik). Leta 2016 je magistrirala na Visoki šoli za risanje in slikanje. Je trikratna nagrajenka DLUM in prejemnica nagrade OSTEN na mednarodnem Bienalu risbe v Skopju (2022). Živi in ustvarja v Lendavi.

8. Temna stran nekoč in danes I, 2023, mešana tehnika, platno, 80 × 80 cm

ZDRAVKO KOKANOVIĆ

Zdravko Kokanović – Koki (1959, Crnjelovo Gornje, BiH) od leta 1979 živi in ustvarja v Mariboru. Leta 1983 je diplomiral na Pedagoški akademiji in leta 1993 na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Leta 1996 se je izpopolnjeval v ikonopisju na inštitutu Svetega Tihona v Moskvi. Ukvarja se s kiparjenjem, slikanjem, fotografijo in piše pesmi. Imel je številne samostojne in skupinske razstave doma in na tujem. Je član Fotokluba Maribor, DLUM, Esperantskega društva, Hrvaškega knjižnega društva in Mariborske literarne družbe.

9. Stara platana, 2023, mešana tehnika, papir, 90 × 71 cm

ŽIGA KORENT

Žiga Korent (1984, Ljubljana) je diplomiral je na Naravoslovnotehniški fakulteti v Ljubljani, smer Oblikovanje tekstilij in oblačil (prof. Marija Jenko). Izpopolnjeval se je na Univerzi na Dunaju. Deluje predvsem kot slikar in fotograf. Razstavlja na skupinskih in samostojnih razstavah. Leta 2020 sta bili dve njegovi deli vključeni v umetniško zbirko MZZ Slovenije Novi val/New wave. Živi in ustvarja v Ljubljani.

10. Izven dosega, 2023, akril, platno, 80 cm × 100 cm

ZMAGO KOVAČ

Zmago Kovač (1964, Maribor) je diplomiral na Pedagoški fakulteti (prof. Ludvik Pandur), med letoma 1996–2005 je sodeloval pri več restavratorskih projektih, nato do leta 2015 poučeval umetnost na nekaj osnovnih šolah, od leta 2016 deluje kot samostojni ustvarjalec. Imel je več samostojnih razstav in sodeloval na številnih skupinskih. Je član DLUM in ZDSLU. Ustvarja na različnih likovnih področjih. Občasno izvaja ustvarjalne delavnice za otroke in odrasle. Je prejemnik nagrad EKO Drava (2014, 2021) in DLUM (2016). Živi in ustvarja v Kamnici pri Mariboru.

11. Dve ploskvi istega kroga, 2019, mešana tehnika, les, 96 × 96 × 63 cm

JASNA KOZAR

Jasna Kozar (1952, Murska Sobota) je diplomirala je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, smer Slikarstvo (prof. Gabrijel Stupica, Jože Brumen) in opravila specialko (1977, prof. Jože Ciuha). Podiplomski študij je nadaljevala na Institutu za design v Ahmedabadu v Indiji. Študijsko se je izpopolnjevala na Cite Internationale des Arts v Parizu, v Londonu in v Berlinu, prepotovala je Evropo, Balkan ter Egipt. Je članica DLUM in ZDSLU. Razstavlja samostojno in skupinsko v Mariboru in drugod.

12. La La Land, 2023, olje, platno, 100 × 100 cm

KATJA KOZJEK VARL

Katja Kozjek Varl (1975, Maribor) je diplomirala na Oddelku za likovno umetnost Pedagoške fakultete v Mariboru (2002, prof. Ludvik Pandur), zaključila magistrski študij na Pedagoški fakulteti v Ljubljani (2018, prof. Metoda Kemperl, Matjaž Duh), vpisana je na doktorski študij na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Zaposlena je na Pedagoški fakulteti v Mariboru na področju didaktike likovne umetnosti. Od leta 2001 se predstavlja na samostojnih in skupinskih razstav v Sloveniji in na tujem. Živi in dela v Mariboru.

13. Razpoka v času, 2023, mešana tehnika, platno, 60 × 60 cm

ANDREJA KRANJEC

Andreja Kranjec (1989) je diplomirala iz oblikovanja tekstilij in oblačil na Naravoslovnotehniški fakulteti (2012) in magistrirala iz videa, animacije in novih medijev na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje (2018), obje v Ljubljani in prejela študentsko Prešernovo nagrado. Deluje na področju slikarstva, videa in filma. Razstavljala je na številnih samostojnih in skupinskih razstavah ter umetniških festivalih v Sloveniji in tujini.

14. Kam se gre mir skrit, 2022, video, 3 min.

ALMA LOVRENČIČ

Alma Lovrenčič (1997, Celje) je diplomirala iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost v Benetkah (2021, prof. Julie Elisabeth Landrichter). Leta 2021 se je prvič samostojno predstavila, nato sodelovala na nekaterih skupinskih razstavah v okviru DLUM in ZDSLU. Živi in ustvarja v Mariboru, kjer ima studio z manjšo galerijo.

15. Sanje o vesolju, 2023, mešana tehnika, platno, 100 × 70 cm

SLAĐANA MATIĆ TRSTENJAK

Sladana Matić Trstenjak (1985, Doboj, BiH) je magistrirala iz slikarstva na ALU Široki Brijeg, Univerza Mostar (2010, prof. Antun B. Švaljek). Imela je vrsto samostojnih razstav doma in na tujem ter sodelovala na več kot sto skupinskih razstavah. Leta 2019 je prejela delovno štipendijo Ministrstva za kulturo RS. Je dvakratna nagrajenka DLUM (2016, 2019). Živi in dela kot samozaposlena v kulturi v Mariboru.

16. Žametno polje XII, 2023, mešana tehnika, platno, 20 × 20 cm

LELA B. NJATIN

Lela B. Njatin (1963, Ljubljana) je samozaposlena interdisciplinarna ustvarjalka sodobne umetnosti. Po izobrazbi je diplomirana filozofinja (2014, prof. Vojan Rus) in literarna komparativistka (prof. Janez Vrečko). Od 2010 ustvarja participatorno umetnost, urbane intervencije, antispomenike in mentalne ambiente v različnih tehnikah in ciklih. Živi v Ljubljani, atelje vzdržuje v Kočevju.

Lela B. Njatin, cikel Beseda velja.
Del 2 od 3: instalacija **Beseda da besedo**, 9. – 30. 10. 2015,
Trg zbora odposlancev, Kočevje.
Foto: Marko Glavač.

17. Instalacija Beseda velja, 16. 3.–5. 4. 2014, Trg sv. Jerneja, Kočevje, fotografija, 20,5 cm × 24 cm × 1,5 cm

MILENKA HOUŠKA PAVLIN

Milenka Houška Pavlin (1944, Ljubljana) je diplomirala na likovnem oddelku Pedagoške akademije v Mariboru (1965, prof. Maks Kavčič, prof. Lajči Pandur), leta 1970 tudi na Biotehniški fakulteti v Ljubljani. Razstavljala je samostojno in na skupinskih razstavah doma in v tujini, se udeleževala slikarskih kolonij, ilustrirala je knjige in slikala na keramiko. Je članica DLUM in ZDSLU ter Zveze avstrijsko-slovenskega prijateljstva. Živi in ustvarja v Mariboru.

18. Spomin na Amsterdam, 2019, akvarel, papir, 39 × 57 cm

POLONA PETEK

19. Potonika, 2023, jajčna tempera, platno, 124 × 82 cm

Petek Polona (1970, Freiburg im Breisgau, Nemčija) je diplomirala (1994, prof. Janez Bernik, Tomaž Brejc) in magistrirala (2009, prof. Metka Krašovec, Nadja Zgonik) iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Deluje kot samostojna kulturna delavka, status je prekinila le med bivanjem v Salzburgu. Razstavlja na skupinskih in samostojnih razstavah doma ter v tujini. Je članica DLUM. Živi in ustvarja v Zlatoličju pri Mariboru.

VOJKO POGAČAR

Vojko Pogačar (1950, Krško) je diplomiral leta 1973 na ALU v Ljubljani. Med letoma 1993 in 1997 je bil član združenja likovnih umetnikov Paris – Belleville; umetniških skupin 3H30, Paris – Bordeaux; Ant-Artika. Pol aktivne dobe je bil v svobodnem poklicu kot slikar, grafik, industrijski oblikovalec, nato je deloval kot vodja Laboratorija za inženirsko oblikovanje izdelkov ter predaval na UM-FS in UM-FGPA. Za razvoj tega programa je leta 2016 od Univerze v Mariboru prejel častni doktorat. Bil je predsednik Slovenskega združenja za barve (2010–17) in je predsednik DLUM (2019–). Živi in ustvarja v Mariboru.

20. Jazz 2 / Tektonična skica za abstraktno konstruktivistično kompozicijo iz celično abstrahiranih elementov, 2023, vezan les, 100 × 100 × 220 cm

BORUT POPENKO

Borut Popenko (1969, Maribor) se je po diplomi iz likovne pedagogike na Pedagoški fakulteti v Mariboru izobraževal v nemškem Halleju na Hochschule für Kunst und Design (1995–1997), bil štipendist grške vlade na likovni akademiji v Atenah (1998–1999) in češke vlade na praški likovni akademiji (2001). Ukvarja se s slikarstvom, prostorskimi postavitvami, z videom in fotografijo. Nazadnje se je samostojno predstavil v galeriji UGM Studio v Mariboru, v skupini pa v galerijah Equrna in Bažato v Ljubljani, v galeriji Zuccato v Poreču in galeriji Duple Room v Trstu. Je član ZDSLU. Živi in ustvarja v Mariboru.

21. Red Square, 2023, akril, platno, 72 × 72 × 20 cm

GREGOR PRATNEKER

Gregor Pratneker (1973, Maribor) je diplomiral na Oddelku za likovno umetnost na Pedagoški fakulteti v Mariboru (2006, prof. Marjeta Ciglencečki, Anka Krašna) in magistriral na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani (2012, prof. Jožef Muhovič, Zmago Lenardič). Prejel je nagrado Majskega salona ZDSLU (2012), nagrado Jesenskega salona v Parizu (2014), nagrado Eugene Boudin na Salonu lepih umetnosti v Louvru (2019) in nagrado Mention na Salonu francoskih umetnikov v Grand Palace (2020). Živi in ustvarja v Mariboru.

22. Poletje, 2023, olje, juta, 73 × 93 cm

NATAŠA SEGULIN

Nataša Segulin (1948, Koper) je diplomirala leta 1973 na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Bila je novinarka in odgovorna urednica na TV Koper-Capodistria, TV Slovenija. S fotografijo se je spogledovala že med študijem umetnostne zgodovine in pozneje med novinarskim delom na področju kulture. Od leta 2013 razstavlja na številnih samostojnih in skupinskih razstavah doma ter na tujem. Leta 2015 je prejela Priznanje za kvaliteto v fotografski umetnosti na 4. Mednarodnem festivalu likovne umetnosti Kranj, leta 2022 pa svetovno nagrado za sodobno umetnost WAA Woman Art Award 2022 v Parizu. Je članica ZDSLU. Deluje v Ljubljani.

23. Impresije 1, 2020, fotografija, inkjet, pleksi steklo, 60 × 40 cm

ALENKA SPACAL

Alenka Spacal (1975, Ljubljana) je pisateljica, ilustratorka in pravljničarka. Diplomirala in magistrirala je iz filozofije ter doktorirala iz sociologije na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. Kot samozaposlena v kulturi deluje pod okriljem Bajalke, zavoda za založništvo in umetnost pripovedovanja. Razstavlja na samostojnih in skupinskih razstavah ilustracij doma ter v tujini. Leta 2022 je na 3 x 3 International Illustration Awards 2022 prejela Častno omembo v kategoriji Objavljene knjige za ilustracije iz slikanice *Modre ptičje misli* (2018); za ilustracije iz slikanice *Fižolčica beži pred fižolovo juho* (2019) pa nagrado na iJungle Illustration Awards 2022 Winners. Živi in ustvarja v Mariboru.

24. Galerija, ilustracija iz slikanice *Plastelinčica* in časopis, 2021, akvarel, papir, 27 cm × 52 cm

TEO SPILLER

Teo Spiller (1965, Ljubljana) je diplomiral 2012 (prof. Mladen Jernejc) in magistriral 2015 (prof. Ernest Ženko) na Šoli za risanje in slikanje v Ljubljani. Je mednarodno prepoznaven umetnik na področju spletne umetnosti, digitalne grafike, robotike in drugih tehnološko podprtih umetnosti. Njegova dela so vključena v mnoge publikacije in disertacije, v živo so bila prikazana na skupinskih razstavah in umetniških festivalih doma in po svetu.

25. Titan bele ter oksidno črne črte in pravokotniki na kadmij rdeči podlagi, 2022, akril, platno (barve nanaša s kreditno kartico in robotom), 50 × 50 cm

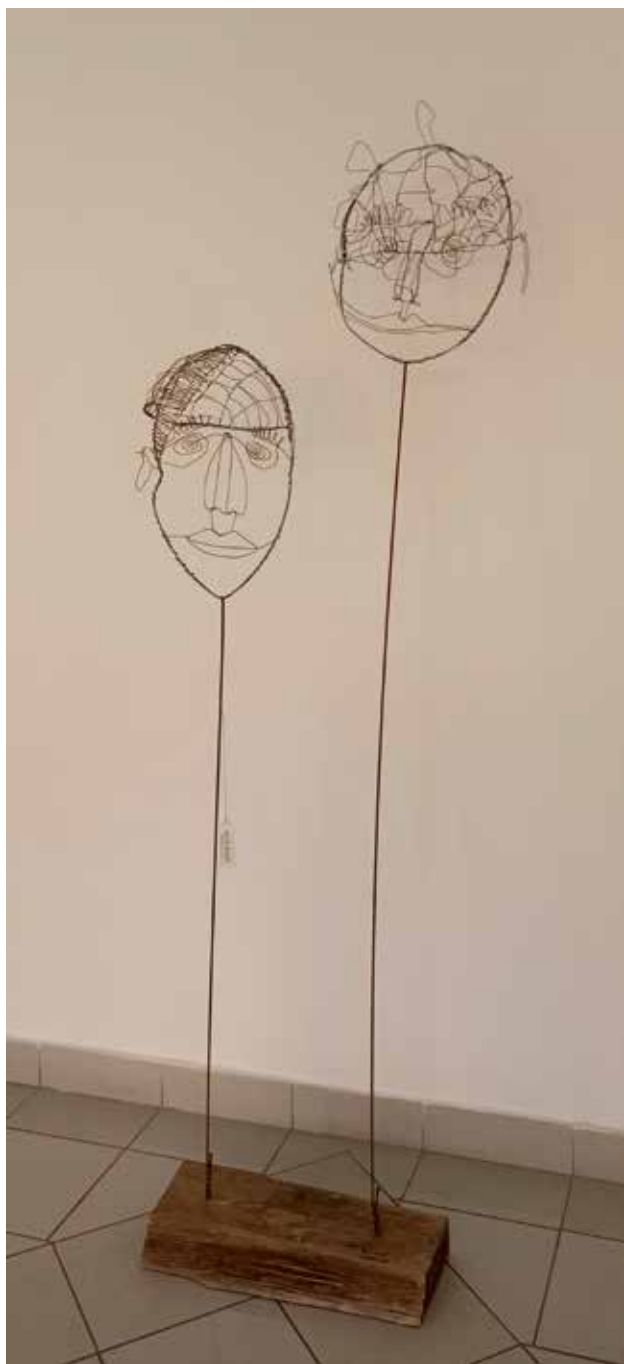
LUCIJA STRAMEC

Lucija Stramec (1978, Slovenj Gradec) je po končani Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani diplomirala iz slikarstva (2004, prof. Zmago Jeraj) in magistrirala (prof. Herman Gvardjančič) na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Svoja dela je predstavila na številnih razstavah doma in v tujini. Je članica DLUM in ZDSLU. Kot samozaposlena v kulturi živi in ustvarja v Mariboru.

26. Ostanki II, 2023, tuš, papir, 50 × 70 cm

BRANE ŠIRCA

27. Žičnika, 2020, žica, lesen podstavek, 165 × 60 × 30 cm

Brane Širca (1971, Ljubljana) je diplomiral na Šoli za risanje in slikanje v Ljubljani (prof. Darko Slavec, Tanja Mastnak). Je soustanovitelj in predsednik Kulturno umetniškega društva VIČ ter soustanovitelj in vodja umetniške skupine S.K.U.P. Kot samozaposleni slikar živi in ustvarja v Ljubljani, razstavlja pa po Sloveniji in tujini. Vodi grafične in likovne delavnice za otroke in odrasle. Likovno je opremil tudi nekaj publikacij. Je aktiven član DLUL in je predsednik Sekcije slikarjev v ZDSLU.

Maja Šivec (1975, Slovenj Gradec) je leta 2001 absolvirala na Ekonomsko-poslovni fakulteti v Mariboru, leta 2013 diplomirala iz likovne umetnosti na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Ukvarja se s fotografijo. Med drugim se je samostojno predstavila v Koroški galeriji likovnih umetnosti v Slovenj Gradcu (2010), Fotogaleriji Stolp v Mariboru, v Galeriji mesta Ptuj (2019) in v Seulu v Južni Koreji (2021). Živi in ustvarja v Mariboru.

28. Brez naslova, 2023, fotografija, 40 × 50 cm

STOJAN ŠPEGEL

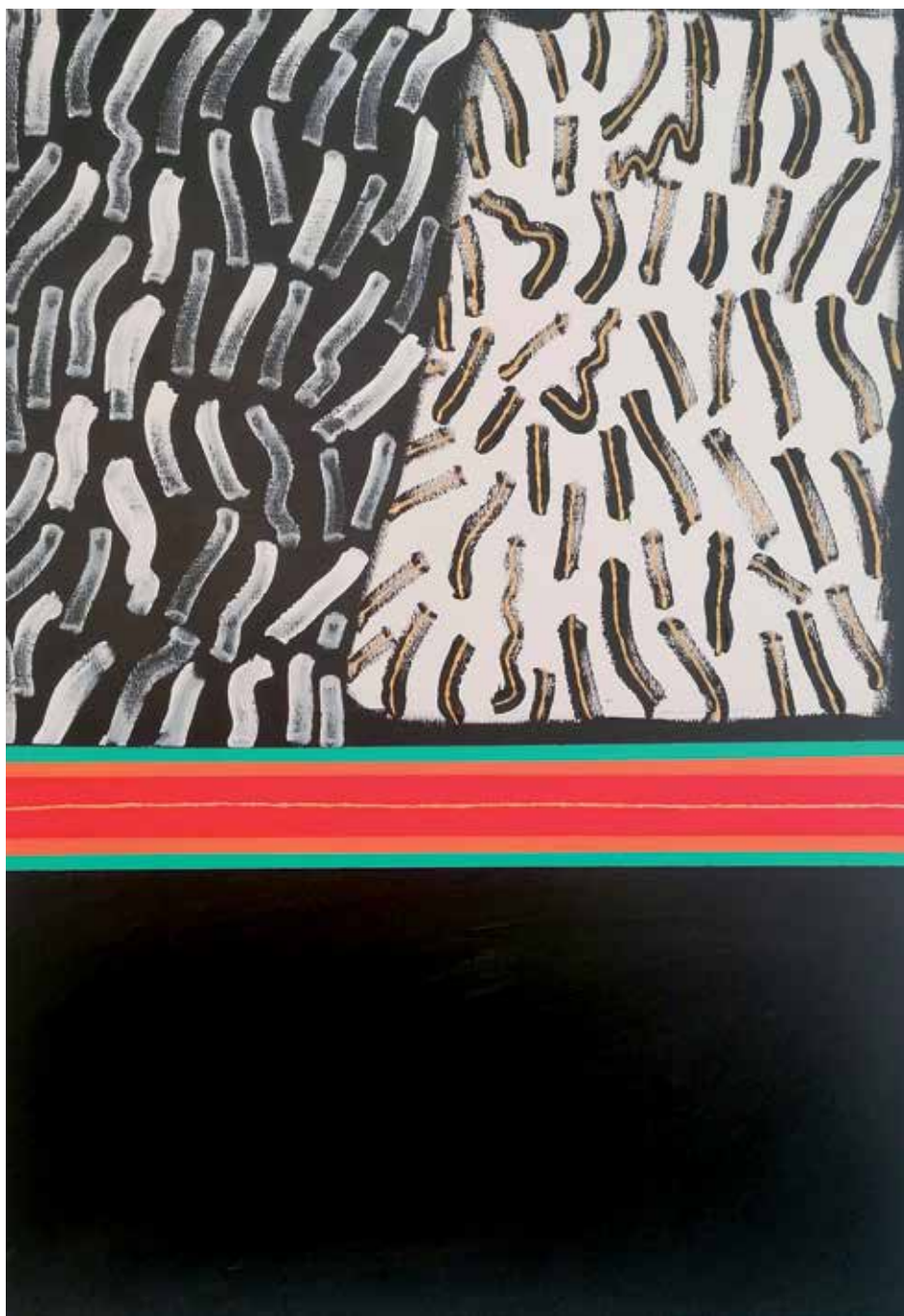

29. Drhtenje zraka objema jambor tišine, 2022–2023, mešana tehnika, platno, 97 × 70 cm

Stojan Špegel (1963, Slovenj Gradec) je diplomiral in magistriral na Šoli za risanje in slikanje v Ljubljani (prof. Darko Slavec). Imel je vrsto samostojnih razstav in sodeloval na še več skupinskih. V letih 2021/2022 je bival na umetniški rezidenci Cité internationale des arts v Parizu. V letu 2019 je izdal monografijo z naslovom Industrijski motiv. Je član DLUM in ZDSLJU. Živi in ustvarja med Mariborom ter Šoštanjem.

TANJA ŠPENKO

Tanja Špenko (1956, Ljubljana) je diplomirala iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani (1979, prof. Štefan Planinc). Od takrat razstavlja samostojno in skupinsko doma ter na tujem. Njena likovna dela so zastopana v zbirkah Moderne galerije v Ljubljani, Umetnostne galerije v Mariboru, Galerije sodobne umetnosti v Celju, Galerije Božidarja Jakca v Kostanjevici, Umetnostne galerije v Velenju. Je članica ZDSLU, deluje kot slikarka, grafičarka, ilustratorka in likovna pedagoginja. Živi in ustvarja v Ljubljani.

30. Od začetka in nazaj, 2023, akril, platno, 100 × 70 cm

OTO VOGRIN

Oto Vogrin (1960, Maribor) je magistriral na Pedagoški fakulteti v Ljubljani (2011). Deluje na področju slikarstva in grafike ter stripa. Od leta 2017 vodi Likovni Salon Lojzeta Šušmelja v Selnici ob Dravi. Sodeloval je na več samostojnih in skupinskih razstavah doma ter v tujini, organiziral več likovnih kolonij, delavnic in razstav. Leta 2016 je prejel nagrado DLUM. Je član DLUM in ZDSLU. Živi in dela v Selnici ob Dravi.

31. Kako zelena je bila naša dolina / How green was our valley, 2023, mešana tehnika, platno, 100 × 120 cm

KOLOFON

Naslov kataloga: Bilo je nekoč in kako je danes? »Od Pabla Picassa do Petra Weibla«, razstava umetniških del
Katalog izdal: DLUM, Trg Leona Štuklja 2, Maribor
Založnik: DLUM, Maribor
Zanj: dr. h. c. Vojko Pogačar

Avtorica besedila: Olga Butinar Čeh
Biografije zbrala in uredila: mag. Mojca Štuhec
Lektoriranje besedil: Kristina Prah
Oblikovanje in tehnično urejanje: Vojko Pogačar
Avtorji reprodukcij za katalog in likovnih del : Ernest Artič, Natalia Berezina, Elena Churnosova, Matjaž Duh, Lučka Falk, Erna Ferjanič, Irena Gajser, Cvetka Hojnik, Zdravko Kokanović, Žiga Korent, Zmago Kovač, Jasna Kozar, Katja Kozjek Varl, Andreja Kranjec, Alma Lovrenčič, Slađana Matić Trstenjak, Lela B. Njatin, Milenka Houška Pavlin, Polona Petek, Vojko Pogačar, Borut Popenko, Gregor Pratneker, Nataša Segulin, Alenka Spacal, Teo Spiller, Lucija Stramec, Brane Širca, Maja Šivec, Stojan Špegel, Tanja Špenko, Oto Vogrin

Razstava v galeriji DLUM,
Židovska ulica 10, Maribor

Izid: Maribor, oktober 2023

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Univerzitetna knjižnica Maribor

75(083.824)(0.034.2)

BILO je nekoč in kako je danes? [Elektronski vir] : razstava umetniških del : likovnik v oklepu časa : »Od Pabla Picassa do Petra Weibla« : Galerija DLUM, Maribor, 3. 10. – 4. 11. 2023 / kuratorki Olga Butinar Čeh, Mojca Štuhec ; [avtorica besedila Mojca Štuhec ; avtorji reprodukcij za katalog in likovnih del Ernest Artič ... et al.]. - E-katalog. - Maribor : DLUM, 2023

Način dostopa (URL): <http://www.dlum.si>
COBISS.SI-ID 166351107

Sponzorji:

Mestna občina Maribor
Univerzitetno mesto

KULTURNA ČETR
židovska
CULTURAL QUARTER

BILO JE NEKOČ IN KAKO JE DANES?

»OD PABLA PICASSA DO PETRA WEIBLA«

ERNEST ARTIČ, NATALIA BEREZINA, ELENA
CHURNOSOVA, MATJAŽ DUH, LUČKA FALK,
ERNA FERJANIČ, IRENA GAJSER, CVETKA
HOJNIK, ZDRAVKO KOKANOVIĆ, ŽIGA
KORENT, ZMAGO KOVAČ, JASNA KOZAR,
KATJA KOZJEK VARL, ANDREJA KRANJEC,
ALMA LOVRENČIČ, SLADANA MATIĆ
TRSTENJAK, LELA B. NJATIN, MILENKA
HOUŠKA PAVLIN, POLONA PETEK, VOJKO
POGAČAR, BORUT POPENKO, GREGOR
PRATNEKER, NATAŠA SEGULIN, ALENKA
SPACAL, TEO SPILLER, LUCIJA STRAMEC,
BRANE ŠIRCA, MAJA ŠIVEC, STOJAN ŠPEGEL,
TANJA ŠPENKO, OTO VOGRIN